

Polifemo e Poseidone
(Luciano, Dialoghi marini)

ΚΥΚΛΩΠΟΣ ΚΑΙ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ

ΚΥΚΛΩΨ

Ἦ πάτερ, οἷα πέπονθα ὑπὸ τοῦ καταράτου
ξένου, ὃς μεθύσας ἐξετύφλωσέ με κοιμωμένῳ ἐπι-
χειρήσας.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ

Τίς δὲ ἦν ὁ ταῦτα τολμήσας, ὦ Πολύφημε;
ΚΥΚΛΩΨ

Τὸ μὲν πρῶτον Οὔτιν ἑαυτὸν ἀπεκάλει, ἐπεὶ δὲ
διέφυγε καὶ ἔξω ἦν βέλους, Ὀδυσσεὺς ὀνομάζεσθαι
ἔφη.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ

Οἶδα ὃν λέγεις, τὸν Ἰθακήσιον· ἐξ Ἰλίου δ'
ἀνέπλει. ἀλλὰ πῶς ταῦτα ἔπραξεν οὐδὲ πάνυ
εὐθαρσῆς ὢν;

ΚΥΚΛΩΨ

Κατέλαβον αὐτοὺς ἐν τῷ ἄντρῳ ἀπὸ τῆς νομῆς
ἀναστρέψας πολλοὺς τινας, ἐπιβουλεύοντας δῆλον ὅτι
τοῖς ποιμνίοις· ἐπεὶ γὰρ ἐπέθηκα τῇ θύρᾳ τὸ
πῶμα—πέτρα δὲ ἐστὶ μοι παμμεγέθης—καὶ τὸ πῦρ
ἀνέκαυσα ἐναυσάμενος ὃ ἔφερον δένδρον ἀπὸ τοῦ
ὄρους, ἐφάνησαν ἀποκρύπτειν αὐτοὺς πειρώμενοι·
ἐγὼ δὲ συλλαβὼν τινὰς αὐτῶν, ὥσπερ εἰκὸς ἦν,
κατέφαγον ληστὰς γε ὄντας. ἐνταῦθα ὁ πανουργό-
τατος ἐκεῖνος, εἴτε Οὔτις εἴτε Ὀδυσσεὺς ἦν,
δίδωσί μοι πιεῖν φάρμακόν τι ἐγχείας, ἡδὺ μὲν καὶ
εὖοσμον, ἐπιβουλότατον δὲ καὶ ταραχωδέστατον·
ἅπαντα γὰρ εὐθὺς ἐδόκει μοι περιφέρεισθαι πιόντι
καὶ τὸ σπῆλαιον αὐτὸ ἀνεστρέφετο καὶ οὐκέτι
ὄλως ἐν ἔμαυτοῦ ἤμην, τέλος δὲ εἰς ὕπνον κατε-
σπᾶσθην. ὁ δὲ ἀποξύνας τὸν μοχλὸν καὶ πυρώσας
προσέτι ἐτύφλωσέ με καθεύδοντα, καὶ ἀπ' ἐκείνου
τυφλὸς εἰμί σοι, ὦ Πόσειδον.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ

Ὡς βαθὺν ἐκοιμήθης, ὦ τέκνον, ὃς οὐκ
ἐξέθορες μεταξὺ τυφλούμενος. ὁ δ' οὖν Ὀδυσσεὺς
πῶς διέφυγεν; οὐ γὰρ ἂν εἶ οἶδ' ὅτι ἠδυνήθη
ἀποκινήσαι τὴν πέτραν ἀπὸ τῆς θύρας.

ΚΥΚΛΩΨ

Ἄλλ' ἐγὼ ἀφείλον, ὡς μᾶλλον αὐτὸν λάβοιμι
ἐξιόντα, καὶ καθίσας παρὰ τὴν θύραν ἐθήρων τὰς
χεῖρας ἐκπετάσας, μόνα παρεῖς τὰ πρόβατα εἰς τὴν
νομήν, ἐντειλάμενος τῷ κριῶ ὅσα ἐχρῆν πρᾶττειν
αὐτὸν ὑπὲρ ἔμοῦ.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ

Μανθάνω· ὑπ' ἐκείνοις ἔλαθον ὑπεξεληθόντες· σὲ δὲ
τοὺς ἄλλους Κύκλωπας ἔδει ἐπιβοήσασθαι ἐπ' αὐτόν.

ΚΥΚΛΩΨ

Συνεκάλεσα, ὦ πάτερ, καὶ ἦκον· ἐπεὶ δὲ
ἤροντο τοῦ ἐπιβουλεύοντος τοῦνομα κἀγὼ ἔφην ὅτι
Οὐτίς ἐστι, μελαγχολᾶν οἰηθέντες με ἀπιόντες
ᾄχοντο. οὕτω κατεσοφίσατό με ὁ κατάρατος τῷ
ὀνόματι. καὶ ὁ μάλιστα ἠνίασέ με, ὅτι καὶ ὀνειδίζων
ἐμοὶ τὴν συμφορὰν, Οὐδὲ ὁ πατήρ, φησὶν, ὁ
Ποσειδῶν ἰάσεται σε.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ

Θάρρει, ὦ τέκνον· ἀμυνοῦμαι γὰρ αὐτόν, ὥς
μάθη ὅτι, εἰ καὶ πῆρωσίν μοι τῶν ὀφθαλμῶν
ἰᾶσθαι ἀδύνατον, τὰ γούν τῶν πλεόντων [τὸ σῶζειν
αὐτοὺς καὶ ἀπολλύναι] ἐπ' ἐμοί ἐστι· πλεῖ δὲ ἔτι.